

چکیده

زمینه: بیماری آکنه بیماری شایعی است که بیشترین سن شیوع آن در دوران نوجوانی است و با توجه به تظاهرات بالینی که دارد می‌تواند اثرات روانی بسیار زیادی بر روی بیماران بگذارد. شیوع آکنه حدود ۴۰٪ در جمعیت عمومی می‌باشد.

تظاهرات بالینی آکنه عبارتند از: کمدون، پاپول، پوسچول و ندول

هدف: تعیین فراوانی نسبی انواع ضایعات آکنه و لگاریس در بیماران آکنه‌ای مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان بعثت نهاجا در سال ۱۳۸۱

روش کار: مطالعه به صورت case series انجام شد و جمعیت مورد مطالعه عبارت بودند از بیمارانی که به بیمارستان بعثت نهاجا در طی شش ماه از سال ۱۳۸۱ مراجعه کرده بودند. پارامترهای مورد بررسی عبارت بودند از: سن، جنس، انواع ضایعات بالینی و سابقه فامیلی.

یافته‌ها و نتایج: شایعترین سن بیماری آکنه ۱۹-۱۰ سالگی بوده است میانگین سن ۱۵/۸ بوده است آکنه در زنان شایع تر بوده است و بیشترین تظاهر بالینی آکنه به صورت پاپول بوده است.

نتیجه‌گیری: به وسیله دستوره‌های بهداشتی و بهبود وضع بهداشت بیماران می‌توان از شیوع بیماری آکنه کم کرد و از طرفی عود بیماری را نیز کاهش داد. در این بین دادن درمان مناسب نیز می‌تواند مؤثر باشد بدین طریق می‌توان در هزینه‌ها و وقت نیز صرفه جویی نمود.

واژه‌های کلیدی: آکنه و لگاریس - پاپول - کمدون - پوسچول - ندول